

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 48. Quid præterea sit notandum circa benedictionem vestium,
consecrationem vasorum & locorum sacrorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

336. rectè notat apud nos Germanos esse saltem consuetudinem, & re ipsâ est obligatio ad istam reverentiam. Claves tabernaculi nec relinqui debent in Sacristia, nec à laico servari, sed à solo Sacerdote, Sacra Congr. 22. Febr. 1593.

§. 6. Monstrantiae benedictio non requiri- 350.
tur, Laym. tamen innuit benedici lunulas, qui-
bus imponitur hostia consecrata: & Quarti con-
sulit, ut benedicatur eâdem benedictione, quâ
pyxis, sed Pasq. dicit nequidem de congruentia
esse opus lunulam benedici, cùm pro hac non
sit instituta benedictio: verùm cùm sit usus &
decentia, videtur sequendum consilium Quarti.

§. 7. Eieri debet aliquando renovatio Ci- 351.
borii & Monstrantiae, ne species nimiùm anti-
quæ corrumpantur vel muescant. Et si aura sit
humida, faciliùs corrumpuntur, quâm si sit sic-
ca, hinc tum non debet tamdiu exspectari, præ-
sertim in hyeme. Meritò fit singulis mensibus.
Quando autem renovatur Monstrantia, Sacer-
dos debet consecrare duas hostias majores,
quarum unam ponat in Monstrantia, alteram
sumat cum illa, quam è Monstrantia recipit,
quia debet sumere hostiam de suo Sacrificio.

Q. 48. Quid præterea sit notandum circa benedi- 352.
ctionem vestium, consecrationem vasorum & loco-
rum sacerorum. R. seqq. §. 1. Putant aliqui cum
Dian. & Pasq. q. 840. Vester & ejusmodi para-
menta, imò & vasa per usum in Sacrificio etiam
malâ fide factum substantialiter benedici, ideo-
que alium eis utentem non peccare, quamvis
fateantur postea pro occasione esse ritualiter
benedicenda, quod probabile esse dicit Jordan.
& admittit Gob. de solis rebus Christum imme-
diatè contingentibus: sed conformiter ad dicta

n. 281. melius contradicunt Lugo, Dicast. Tamb.
Aversa q. 11. s. 13. Sporer n. 412. Verj. t. 8. a. 6.
quia talis consecratio vel benedictio extraordi-
naria deberet provenire à voluntate Papæ, qui
nunquam declaravit, imò si interrogaretur, cer-
tò reclamaret, maximè contra talem usum illi-
citum, quia non est malitiis hominum indulgen-
dum, Cap. Plerumque, De Rescriptis,

353. §. 2. Aversa §. Sexto. sic habet: *Abbates pontifi-
calia exercentes, etiam Regulares, habent faculta-
tem benedicendi sacra vasa, id est, sacram lapidem
& calicem cum patena &c. in quibus intervenit un-
ctio sacri chrismatis: & habere adhuc hanc faculta-
tem non solum pro suis Ecclesiis sed etiam pro extra-
neis, defendunt A. Tamb. Bordon. Gav. dicentes non
suisse per declarationes S. Congregationis revocatam
hanc facultatem pro Ecclesiis extraneis quantum ad
hac sacra vasa, quamvis revocata sit quoad sacra
indumenta. Prælati Regulares habent facultatem
benedicendi sacra ornamenta & indumenta, non au-
tem sacra vasa, in quibus intervenit unctio sacri
chrismatis..... Jam vero id non possunt Regulares pro
extraneis Ecclesiis, ex declaratione S. Rituum Con-
greg. 24. Aug. 1609. & 18. Aug. 1629. Nec Episcopus
potest absque licentia hanc benedictionem aliis dele-
gare, ex S. Congreg. 14. Nov. 1615. Hucusque Aversa.
Docet tamen A. Tamb. De Jure Abbatum d. 22.
Superiores Ordinum mendicantium adhuc posse
etiam pro extraneis, ubi est usus. Et Sporer n. 411.
testatur Superiores sui Ordinis Seraphici bona
fide id facere passim, permittentibus & saepe ad
eos remittentibus Episcopis. Scio etiam factum
saepe per Rectores Societatis JESU: Et idem
innuit Pelliz. t. 2. tr. 8. c. 5. nu. 110. & absolute
docent Tamb. Pasq. q. 803. Gob. t. 3. à nu. 356.*

Nomine

Nomine Rectoris autem in Societate putat *Lugo* in Resp. Mor. L. 4. d. 39. n. 6. venire etiam Rectorem Seminarii habentem sub se personas Societatis.

§. 3. An Abbates de Jure communi habeant, 354.
disputat fusè in utramque partem *Mendo* d. 13.
q. 21. & concludit habere, ve ex privilegio,
uti innuit *Aversa*, vel saltem ex consuetudine,
uti habent *Zabar*. *Mend. Less.* in Auct. v. *Consecra-*
tio, Casu I.

§. 4. De consecratione Ecclesiarum, dictum 355.
est à n. 279. & de consecratione Altarium, à n.
300. & 309. De benedictione autem campana-
rum dicetur n. 406.

§. 5. Docent cum communi *Averj.* & *Gob.* 356.
n. 367., si vestis aliqua ita frangatur aut lacere-
tur, ut amplius non serviat ad usum, ad quem
benedicta est, amittere benedictionem, uti si
anterior pars casulæ à posteriori separetur, si
Albæ detrahatur una manica, quamvis reassua-
tur, *Verj. a. 6.* Excipit *Aversa*, nisi manicæ ita fu-
sent ab initio aptatae, ut globulis vel funiculis
possent alligari & solvi, idem enim tum esset,
quod de calice habente juncturam tornatilem
inter cuppam & pedem. Addit *Gob.* n. 369., si
ex Alba fiant humeralia, probabilius esse, quòd
hæc debeant de novo benedici, quia amise-
runt benedictionem Albæ, neque adhuc habent
benedictionem humeralis, fatetur tamen pro-
babile esse, quòd sint benedicta, quia Alba &
humeralia unam habent benedictionem. Quòd
si v. g. casula novâ telâ vel serico suffulciatur,
non est opus novâ benedictione, uti nec tum, si
talis aliqua vestis resarcitur, *Sporer* n. 397. De

cingulo, quando amittat benedictionem, dictum est n. 329.

357. Q. 49. *Quid notandum sit circa contactum sacrorum vasorum.* R. seqq. §. 1. Clericos solā primā tonsurā initiatos tangere posse sacra vasa extra Sacrificium docent *Suar. Tamb. Quarti* & alii apud *Gob. t. 3.* à n. 329. contra *Fill. t. 5.* nu. 135. qui id negat, eò quod tonsuratis hoc concedatur per privilegium: sed contrā est, nam multa privilegia conceduntur propter opiniones contrarias ad tollendos scrupulos: quamvis autem videatur esse consuetudo contraria non tangendi, tamen secundūm *Suar.* non obligat, quia introducta est ex errore, quod esset prohibitio, quae non est: & fatetur *Fill.* apud *Pasq. q. 837.* acolythis ministrantibus licere etiam in Sacrificio tangere sacra vasa vacua per concessionem *Martini Papæ Cap.* Non liceat. penult. dist. 23.

358. §. 2. *Sav. Sacra.* n. 3. dixerat sacra vasa vacua à laicis sine contemptu tangi, aut nullum aut levissimum esse peccatum: sed Magister sacri palatii correxit ac substituit non esse mortale, hinc *Pasq. q. 328.* n. 4. & alii dicunt esse tantum veniale, si laicus vel mulier absque causa rationabili tangat etiam calices, purificatoria, corporalia: imd *Sot. Henrīq. Sanch. Fagund. Tamb.* & alii putant nequidem veniale esse, uti refert *Pasq. q. 838.* ubi etiam notat ex *Laym. Sanch. Cas. strop. Quarti*, quibus consentit *Gob. n. 328.* laicis licitum esse tangere sacras Reliquias: an autem licite tangent ceram Agni Dei, dixi l. 6. p. 1. nu. 225. Certò nequidem venialiter peccant laici, inquit *Sporer* nu. 406. si res sacras tangant, quae nec immediate attigerunt Corpus Christi, nec

sacro